Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
JULIANE KOKOTT
esitatud 3. septembril 2015 [1]

Kohtuasi C-346/14

Euroopa Komisjon
versus

Austria Vabariik

Liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlus — ELL lepingu artikli 4 lõike 3 koosmõjus ELTL artikliga 288 rikkumine — Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõigete 1 ja 7 väär kohaldamine — Liidu veepoliitika — Schwarze Sulm'i jõele hüdroelektrijaama ehitamise luba — Veekogu seisundi halvenemine — Seisundi uus hindamine — Majandamiskava korrigeerimine

I. **Sissejuhatus**

1. Konflikt muude keskkonnaalaste eesmärkidega ei pruugi tekkida mitte ainult tuuleenergia abil saadava keskkonnahoidliku taastuvenergia kasutamisel,[2] vaid ka vee-energia kasutamisel. Seda näitab komisjoni käesolev hagi, käsitleb väikest hüdroelektrijaama siiani ulatuslikul määral puutumatul Schwarze Sulm'i jõe ülemjooksul Austria Alpides. Komisjon tugineb seejuures veepoliitika raamdirektiivi seisundi halvenemise põhjustamise keelu eeltoimele[3] ning on seisukohal, et see projekt ei ole põhjendatud.

2. Otsustava tähtsusega on aga asjaolu, et Austria ametivõimud parandasid kohtueelse menetluse ajal hinnangut Schwarze Sulmi jõe seisundi kohta. Selle tulemusena langeb siiski ära komisjoni etteheide, mis käsitles selle seisundi halvenemise põhjustamist ning järelikult ei ole seda tarvis ka põhjendada.

II. **Õiguslik raamistik**

3. Veepoliitika raamdirektiivi põhilised keskkonnaalased eesmärgid ja võimalikud erandid on sätestatud selle direktiivi artiklis 4:

„1. Vesikonna majandamiskavas nimetatud meetmeprogrammide elluviimisel:

a) pinnavee puhul

1 — Algkeel: saksa.

2 — Vt selle kohta minu tänase kuupäevaga ettepanek kohtuasjas komisjon *vs.* Bulgaaria (C-141/14).

3 — Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. augusti 2013. aasta direktiiviga 2013/39/EL, millega muudetakse direktiive 2000/60/EÜ ja 2008/105/EÜ seoses veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainetega (ELT L 226, lk 1).

i) rakendavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, et ära hoida kõigi pinnaveekogude seisundi halvenemine, kui lõigetest 6 ja 7 ei tulene teisiti ning ilma et piirataks lõike 8 kohaldamist;

ii) […]"

III. **Asjaolud ja menetlus**

4. Austria Steiermarki liidumaa ametivõimud andsid 24. mail 2007 veeseaduse kohaselt välja loa hüdroelektrijaama ehitamiseks Schwarze Sulmi jõele.

5. Ametiasutus liigitas veekogu ökoloogilise seisundi „väga heaks".[4] Siiski tuvastati ka vähesel määral joogivee võtmine (31 liitrit sekundis) asjaomasest kohast ülesvoolu.[5]

6. Hüdroelektrijaama tarvis on ette nähtud ehitada nn Tirooli pais (*Tiroler Wehr*), juhtida suur osa veest ära rohkem kui 10 km pikkuse torustiku kaudu 480 m allpool asuva hüdroelektrijaamani ning pärast turbiinist läbivoolamist jõkke uuesti allavoolu edasi. Paisu tekitatavat takistust vähendab küll kaladele jäetud liikumistee, millega suudetakse neile vahest tagada ülesvoolu liikumise võimalus, kuid veetaseme alanemine jões takistab samuti kalade rännet. Peale selle on oodata nende allavoolu rändavate kalade kadu, kes satuvad turbiinidesse.[6] Kokkuvõttes nenditakse, et veekogu seisundit saab pärast projekti elluviimist hinnata üksnes „heaks".

7. Komisjon sai 2006. aastal projekti kohta kaebuse ja palus 2007. aasta oktoobris Austrial esitada oma märkused. Pärast seda aga, kui Austria föderaalvõimud olid tühistanud projektile antud loa, peatas komisjon 2010. aastal menetluse.

8. Austria Verfassungsgerichtshof (konstitutsioonikohus) tühistas 2012. aasta märtsis siiski föderaalvõimude otsuse, nii et esialgne luba muutus taas kehtivaks.

9. Pärast asjaolude kontrollimist jõudis komisjon seisukohale, et Austria ei olnud projektile loa andmisel nõuetekohaselt kohaldanud erandit veepoliitika raamdirektiivis sätestatud seisundi halvenemise põhjustamise keelu kohta, kuigi seda kohaldatakse analoogia põhjal ELL lepingu artikli 4 lõikest 3 koosmõjus ELTL artikliga 288 tuleneva veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 eeltoime raames. Seetõttu palus komisjon 26. aprillil 2013 esitada Austrial uuesti märkused ning saatis 21. novembril 2013 nimetatud liikmesriigile põhjendatud seisukoha, milles ta määras etteheidetud puuduste kõrvaldamise viimaseks tähtajaks 21. jaanuari 2014.

10. Selle kohtueelse menetluse ajal muutsid Steiermarki ametiasutused oma 4. septembri 2013. aasta otsusega kõnealust luba. Lisaks selliste kohustuste muutmisele, millel ei ole käesoleva menetluse jaoks mingit tähtsust, tõdetakse otsuses, et Schwarze Sulmi jõe seisund ei ole mitte „väga hea", vaid see on jõest joogivee võtmise tõttu projekti elluviimise kohast ülesvoolu üksnes „hea". Järelikult ei alanda projekt veekogu seisundiklassi ja halvenemine on välistatud.

11. Kuna Austria Vabariigi selgitused ei rahulda sellest hoolimata komisjoni, siis esitab ta käesoleva hagi ja palub

1) tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei kohaldanud Schwarze Sulmi jõele hüdroelektrijaama ehitamiseks luba andes nõuetekohaselt veepoliitika raamdirektiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 sätteid koostoimes artikli 4 lõikega 7, siis on ta rikkunud ELL lepingu artikli 4 lõikest 3 koostoimes ELTL artikliga 288 tulenevaid kohustusi;

4 — Kostja vastuse lisa, lk 41 ja 46.

5 — Kostja vastuse lisa, lk 46 ja 47.

6 — Kostja vastuse lisa, lk 48.

2) mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

12. Austria palub

— jätta menetluse esemeks olev komisjoni hagi rahuldamata ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

13. Pooled esitasid oma seisukohad kirjalikult; Euroopa Kohus otsustas, et kohtuistung ei ole vajalik.

IV. **Õiguslik hinnang**

A. *Hagi vastuvõetavus*

14. Austria peab hagi vastuvõetamatuks. Esiteks ei ole komisjon piisavalt täpselt nimetanud kohustusi, mille rikkumist ta ette heidab (vt selle kohta 2. jaotis allpool). Teiseks on Austria seisukohal, et komisjoni ülesanne aluslepingute täitmise järelevalvajana ei hõlma Austria asutuste kontrollimist liidu õiguse individuaalse ja konkreetse rakendamise puhul (vt selle kohta 3. jaotis allpool).

15. Kõigepealt tuleb siiski täpsustada hagi eset (vt selle kohta 1. jaotis allpool).

1. Hagi ese

16. Hagi ese vajab täpsustamist, sest hüdroelektrijaamale anti luba 24. mail 2007, kuid seda luba muudeti 4. septembri 2013. aasta otsusega, seega enne põhjendatud arvamuse esitamist ja selles määratud tähtaja lõppemist 21. jaanuaril 2014.

17. Komisjon väidab, et ta ei võtnud oma nõudes arvesse viimati nimetatud otsusega Schwarze Sulmi jõe seisundi alandamist „väga healt" „heale" ning lähtub endiselt „väga heast" seisundist.

18. Seda väidet mõistan ma nii, et komisjon ei taotle küll liidu õiguse rikkumise tuvastamist Schwarze Sulmi jõe seisundi alandamise tõttu, kuid vaidlustab sellest hoolimata muu hulgas selle alandamise ning seega loa andmise 4. septembri 2013. aasta otsuse kujul.

19. Kuna viimati nimetatud otsus ei olnud ELTL artikli 258 kohaselt seisukoha esitamise nõude ese, siis tõusetub küsimus, kas see otsus – ja sellega muudetud 24. mai 2007. aasta otsus – võib olla käesoleva hagi ese.

20. Teatavasti piiritletakse ELTL artikli 258 alusel esitatud hagi ese selles sättes ette nähtud kohtueelses menetluses. Seega ei saa hagiavalduse aluseks olla muud väited kui need, mis esitati kohtueelse menetluse käigus. Kohtueelse menetluse eesmärk on anda asjaomasele liikmesriigile võimalus ühelt poolt viia oma tegevus kooskõlla liidu õigusest tulenevate kohustustega ning teiselt poolt esitada õigel ajal komisjoni väidetele vastuväited.[7]

21. Niisiis nõuab kohtueelse menetluse eesmärk, et komisjon võtab arvesse liikmesriigi meetmeid, mida see võtab kohtueelse menetluse ajal. Vastasel juhul ei saaks komisjon reageerida liikmesriigi kohustuste täitmiseks võetud meetmele.

7 — Vt nt kohtuotsused komisjon *vs.* Belgia (C-221/03, EU:C:2005:573, punktid 36 ja 38), komisjon *vs.* Küpros (C-340/10, EU:C:2012:143, punkt 21) ja komisjon *vs.* Saksamaa (C-211/13, EU:C:2014:2148, punkt 22).

22. Ilma uue kohtueelse menetluseta ei saa komisjon nimelt esitada selliste uute meetmete alusel täiendavaid väiteid,[8] jätkuvalt on siiski lubatud jääda algsete väidete juurde, kui vaidlustatud meetmete rakendamine jätkus pärast põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõppemist.[9]

23. Esmapilgul ei puuduta 4. septembri 2013. aasta otsus komisjoni vastuväidet 24. mai 2007. aasta otsusele. Komisjon kritiseerib nimelt peamiselt elektrijaama ehitamise põhjendust, mida esimesena nimetatud otsuses põhimõtteliselt uuesti ei sõnastata.

24. Veekogu seisundi „väga healt" „heale" alandamise alusel langeb siiski ära komisjoni väidetav Schwarze Sulmi jõe seisundi halvenemine,[10] mis vajaks põhjendust. Seetõttu seab komisjon ka seisundi alandamise kahtluse alla.

25. Seega ei ole hagi suunatud meetme vastu, mille rakendamine hoolimata hilisemast muutmisest põhiosas siiski jätkub. Pigem muudab 4. septembri 2013. aasta otsus hagi hindamise seisukohast otsustava tähtsusega punktis komisjoni vaidlustatud 24. mai 2007. aasta otsust.

26. Sellest hoolimata ei olnud vajalik kohtueelset menetlust uuesti algusest peale korraldada. Austria tegi 4. septembri 2013. aasta otsuse, olles teadlik pooleliolevast kohtueelsest menetlusest. Seega ei tule tema kaitseõiguste rikkumine kaalumisele. Pigem on selle meetme eesmärk võtta alus komisjoni etteheidetelt. Lõppude lõpuks on tegemist kaitsemeetmega pooleliolevas menetluses, mis ei saa sellisena luua kohustust korraldada kohtueelne menetlus täielikult uuesti. Vastasel juhul saaksid liikmesriigid sedalaadi meetmetega takistada liikmesriigi kohustuste rikkumise asjas algatatud menetlust.[11]

27. Teisiti tuleks hinnata hagi vastuvõetavust juhul, kui komisjon taotleks seda, et tuvastataks liidu õiguse rikkumine 4. septembri 2013. aastal tehtud otsusega. See kujutaks endast hagi eseme õigusvastast laiendamist võrreldes kohtueelse menetlusega. Nagu kinnitab repliigis esitatud täpsustus, ei tule hagiavaldust siiski nii tõlgendada.

2. Hagi konkreetsus

28. Austria esimene vastuväide puudutab seda, et vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 120 punktile c peab hagiavalduses olema märgitud hagi ese ning lühiülevaade esitatud väidetest. Nimetatud andmed peavad olema piisavalt selged ja täpsed, et võimaldada kostjal kaitset ette valmistada ning Euroopa Kohtul kontrolli teostada. Sellest tuleneb, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagiavaldus toetub, peavad ilmnema ühtselt ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist endast ning nõuded peavad olema esitatud üheselt mõistetavalt, et vältida seda, et Euroopa Kohus otsustab *ultra petita* või jätab mõne väite kohta seisukoha võtmata.[12]

29. Komisjon on Austria väitel seda nõuet rikkunud, kuna ta ei ole täpsustanud, milliseid ELL lepingu artikli 4 lõikest 3 koostoimes ELTL artikliga 288 tulenevaid kohustusi on rikutud. Ka ei ole ta põhjendanud, mil määral tuleb direktiivi sätetena üldse kohaldada veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 lõiget 1 koostoimes artikli 4 lõikega 7.

8 — Kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia (C-221/03, EU:C:2005:573, punkt 41).

9 — Vt selle kohta kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia (C-221/03, EU:C:2005:573, punktid 39 ja 40).

10 — Vt selle kohta alljärgnevad punktid 40–44.

11 — Vt selle kohta kohtuotsused komisjon *vs.* Austria (C-203/03, EU:C:2005:76, punkt 30) ja komisjon *vs.* Belgia (C-221/03, EU:C:2005:573, punkt 40).

12 — Kohtuotsused komisjon *vs.* Soome (C-195/04, EU:C:2007:248, punkt 22) ja Ühendkuningriik *vs.* nõukogu (C-209/13, EU:C:2014:283, punkt 30).

30. Selle argumendiga ei saa siiski nõustuda. Komisjon tugineb vastavalt hagiavalduse punktidele 25 ja 26 oma haginõudes kohtuotsusele Acheloosfluss, milles sedastati, et liikmesriigid ei tohtinud juba enne veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 kohaldatavust vastavalt ELL lepingu artikli 4 lõikele 3 koostoimes ELTL artikliga 288 tõsiselt kahjustada veepoliitika raamdirektiivi eesmärke.[13] Seetõttu ei puuduta Austria oma vastuepliigis enam seda väidet.

3. Komisjoni kontrollipädevuse ulatus

31. Mis puudutab liidu õiguse individuaalset ja konkreetset rakendamist, siis ei vaidle Austria vastu sellele, et komisjonil on õigus kontrollida konkreetsetel üksikjuhtumitel liidu õiguse rakendamist ning paluda Euroopa Kohtul seda liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses kontrollida.[14] Pigem vaidlustab ta selle, et komisjon kontrollib pädevate siseriiklike asutuste kaalutlusotsust.

32. See väide tuleb juba seetõttu tagasi lükata, et küsimused, mil määral vaidluse esemeks olevad liidu õiguse sätted jätavad liikmesriigi pädevatele asutustele kaalutlusruumi ja kas seda kaalutlusruumi võidi ületada, ei puuduta hagi vastuvõetavust, vaid selle põhjendatust liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses.

B. *Hagi põhjendatus*

33. Pooled vaidlevad põhiliselt selle üle, kas hüdroelektrijaama ehituseks loa andmine on veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 lõike 7 põhimõtete kohaselt põhjendatud, kuid Austria 4. septembri 2013. aasta muutmisotsust silmas pidades tuleb kontrollida, kas põhjendamist vajav seisundi halvenemine on üldse tõendatud.

1. Kohaldatavad õigusnormid

34. Kuna käesoleval juhul on tegemist 2007. aasta otsusega, mida muudeti 2013. aastal, siis tulevad arvesse kaks formaalselt erinevat õigusnormi, nimelt veepoliitika raamdirektiivi artikkel 4 ja selle eeltoime.

35. Veepoliitika raamdirektiivi artiklist 4 tulenevaid kohustusi kohaldatakse liikmesriikides vahetult alles alates 22. detsembrist 2009, st alates nende täitmiseks veepoliitika raamdirektiivi artikli 13 lõike 6 kohaselt määratud vesikonna majandamiskavade avaldamise tähtaja lõppemisest.[15] Järelikult ei kohaldatud elektrijaamale 2007. aastal loa andmise suhtes veel mitte seda sätet, vaid sel kuupäeval kohaldatavat artikli 4 eeltoimet. Vastavalt sellele tuli liikmesriikidel hoiduda kehtestamast õigusnorme, mis võinuksid veepoliitika raamdirektiivi artiklis 4 sätestatud eesmärgi saavutamise tõsiselt ohtu seada.[16]

36. Seevastu 2013. aastal, teise otsuse tegemise kuupäeval, oli veepoliitika raamdirektiivi artikkel 4 kahtlemata kohaldatav. Seda otsust tuleb seega hinnata artikli 4 alusel. Ainult niivõrd kui 2013. aasta otsus ei muuda 2007. aasta otsust, on endiselt asjakohane veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 eeltoime.

37. Küsimus, mil määral mõjutab projekt Schwarze Sulmi jõe seisundit, on 2013. aasta otsuse ese. Järelikult kohaldatakse sellele veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktis i sätestatud seisundi halvenemise põhjustamise keeldu.

13 — Kohtuotsus Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias jt (C-43/10, EU:C:2012:560, eelkõige punktid 57–67).

14 — Vt nt kohtuotsused komisjon *vs.* Saksamaa (C-431/92, EU:C:1995:260, punkt 19 jj), komisjon *vs.* Saksamaa (C-20/01 ja C-28/01, EU:C:2003:220, punkt 30) ja komisjon *vs.* Kreeka (C-394/02, EU:C:2005:336, punkt 16).

15 — Kohtuotsus Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias jt (C-43/10, EU:C:2012:560, punktid 51–56).

16 — Kohtuotsus Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias jt (C-43/10, EU:C:2012:560, punkt 60).

38. Euroopa Kohus sedastas hiljuti – mõnevõrra üllatavalt [17] – et pinnaveekogu seisundi halvenemisega on tegemist niipea, kui vähemalt üks kvaliteedielement veepoliitika raamdirektiivi V lisa tähenduses langeb klassi võrra allapoole. Seejuures on tähtsusetu, kas see langus toob kokkuvõttes kaasa kogu pinnaveekogu madalama klassifitseerimise. Kui aga asjaomane kvaliteedielement V lisa tähenduses on juba kõige madalamasse klassi kantud, siis tähendab selle elemendi igasugune halvenemine pinnaveekogu „seisundi halvenemist". [18]

39. Nimetatud kvaliteedielemendid ja nendega seotud seisundiklassid on normatiivselt määratletud veepoliitika raamdirektiivi V lisa punktis 1.2 ning kolme kõrgema seisundiklassi – väga hea, hea ja keskmine – osas kooskõlastati need nn interkalibreerimise menetluses liikmesriikide vahel nende võrreldavuse eesmärgil. [19] V lisa punktis 1.2.1 on näiteks jõgede jaoks nimetatud neli bioloogilist kvaliteedielementi, nimelt fütoplanktoni, makrofüütide ja põhjataimestiku, selgrootute põhjaloomade ja kalastiku seisund, lisaks kolm hüdromorfoloogilist kvaliteedielementi, nimelt hüdroloogiline režiim, jõevoolu tõkestamatus ja jõe morfoloogia ning lõpuks kolm füüsikalis-keemilist kvaliteedielementi, nimelt üldtingimused nagu konkreetsete sünteetiliste ja mittesünteetiliste saasteainete kontsentratsioon.

2. Halvenemise põhjustamise keelu kohaldamine

40. Selliselt tõlgendatud halvenemise põhjustamise keelu kohaldamisel peaks komisjon tõendama Schwarze Sulmi jõe kahjustamist projekti elluviimisel, mille tõttu langeb vähemalt üks selle veekogu kvaliteedielement ühe klassi võrra.

41. Tõenäoliselt oleks suhteliselt lihtne tõendada, et projekt põhjustab Euroopa Kohtu kriteeriumide kohaselt veekogu seisundi halvenemise veepoliitika raamdirektiivi artikli 4 lõike 1 punkti a alapunkti i tähenduses, nt bioloogiliste kvaliteedielementide puhul. [20] Kuid komisjon ei heida ette sellist halvenemise põhjustamist ning Austrial ei olnud võimalust end selle väite vastu kaitsta. Seega ei ole sedalaadi halvenemine käesoleva menetluse ese.

42. Komisjon väidab pigem, et projekt alandaks veekogu seisundi üldhinnangut ühe klassi võrra, nimelt „väga healt" „heale". Selline halvenemine eeldab, et vähemalt üks kvaliteedielement langeb ühe klassi võrra allapoole ning hõlmab seetõttu halvenemist, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus.

43. See komisjoni väide on vastuolus Steiermarki liidumaa ametiasutuste 4. septembri 2013. aasta otsusega. Selles tõdetakse, et kõnealuses piirkonnas on Schwarze Sulmi jõgi vastupidi algsele hinnangule üksnes „heas" seisundis. Seega ei saa elektrijaama projekt alandada Schwarze Sulmi jõe seisundit „väga healt" „heale".

44. Hagi võidakse rahuldada ainult sel juhul, kui komisjon lükkab ümber 4. septembri 2013. aasta otsusega Schwarze Sulmi jõe seisundile antud uue hinnangu.

45. Komisjoni vastuväited põhinevad sellel, et uus hinnang erineb majandamiskava andmetest. Hinnangut Schwarze Sulmi jõe asjaomase osa kohta ei oleks tohtinud elektrijaama projekti hindamisel *ad hoc* muuta. Selleks oleks pigem pidanud kohandama rakendatavat majandamiskava. Seoses sellega väidab komisjon veel, et uus hinnang tugineb uutele kriteeriumidele ning et avalikkust ei ole piisavalt kaasatud. Ta ei sea aga uut hinnangut kahtluse alla.

17 — Vt kohtujurist Jääskineni veenev ettepanek, kohtuasi Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (C-461/13, EU:C:2014:2324, eeskätt punkt 100).

18 — Kohtuotsus Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (C-461/13, EU:C:2015:433, punkt 69).

19 — Vt kohtuotsus Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (C-461/13, EU:C:2015:433, punktid 57 ja 58).

20 — Kostja vastuse lisa, lk 182.

46. Vastavalt veepoliitika raamdirektiivi artiklile 4 tuleb liikmesriikidel võtta pinna- ja põhjavee osas asjakohased kaitsemeetmed ja viia ellu vesikonna majandamiskavas nimetatud meetmeprogrammid.[21] See tähendab, et ka halvenemise põhjustamise keelu kohaldamise üle tuleb tavaliselt otsustada majandamiskavas sisalduva teabe alusel.

47. See teave hõlmab asjaomase pinnavee seisundit. Vastavalt veepoliitika raamdirektiivi VII lisa punktile A.4 peab majandamiskavas esitatav teave sisaldama artikli 8 ja V lisa kohaldamisel ellu viidud seireprogrammide tulemusi vete seisundi kohta kaardi kujul.

48. Komisjon teeb sellest järelduse, et veekogude seisundi uus hindamine on lubatud üksnes majanduskava ajakohastamise raames, mida tuleb teha vähemalt iga kuue aasta tagant.

49. Selle väitega saab nõustuda sel juhul, kui uus hinnang põhineb uutel kriteeriumidel, sest selliseid kriteeriume tuleb kohaldada kõikidele kavaga hõlmatud veekogudele, et tagada säästev majandamine.

50. Komisjon väidab nimelt, et kõnealune uus hindamine tugineb sellistele uutele kriteeriumidele, nagu Austria 2010. aasta määrus pinnavee ökoloogilise seisundi kohta.[22] See määrus sisaldab uusi hindamiskriteeriume võrreldes esimese majandamiskavaga 2009. aastast. Selle argumendiga ei saa siiski nõustuda. Tegelikult oli see määrus juba Austria majandamiskava aluseks.[23]

51. Sealhulgas oli ka informatsioon joogivee võtmisest Schwarze Sulmi jõe ülemjooksul[24] teada juba loa andmise kuupäeval 2007. aastal.[25]

52. Aastal 2013 tehtud otsuse tegelik eesmärk on seega kohaldada esimest korda õigesti majandamiskava suhtes kehtivaid hindamiskriteeriumeid. Järelikult on tegemist vea korrigeerimisega majandamiskavas, mille faktilist õigsust ei sea komisjon käesolevas menetluses kahtluse alla.

53. Selline vigade parandus peab olema põhimõtteliselt võimalik. Nimelt nagu ütles juba Konfuzius,[26]

54. Oleks mõistetamatu nõuda otsuse tegemist andmete alusel, mille puhul on tõendatud, et need on valed, üksnes seetõttu, et need on majandamiskava osa. Vastasel juhul ei või projektide suhtes püsima jääda mitte üksnes põhjendamatud takistused, vaid – nagu Austria õigesti väidab – see võib ka ohustada direktiivi kaitse-eesmärke, kui tagantjärele ilmneksid faktilised asjaolud, mis nõuavad rangemaid kaitsemeetmeid.

55. Järelikult ei tule käesoleval juhul lähtuda Schwarze Sulmi jõe seisundist majandamiskavas, vaid selle tegelikust seisundist, mida ei ole kahtluse alla seatud. Seega ei ole komisjoni väidetav seisundi halvenemine „väga healt" „heale" võimalik.

56. Seda tuvastust ei saa komisjon ka sellega kahtluse alla seada, et ta heidab ette majandamiskava ebapiisavat kohandamist ja kritiseerib avalikkuse osalemist. Olenemata sellest, kas need formaalsed ja menetlusõiguslikud vastuväited on õigustatud või mitte, ei saa nende põhjal käesoleval juhul lähtuda Schwarze Sulmi jõe „väga heast" seisundist, kui see on vastavalt Euroopa Kohtule esitatud teabele üksnes „hea".

21 — Kohtuotsus Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias jt (C-43/10, EU:C:2012:560, punktid 51 ja 52).

22 — Põllu-, metsa-, keskkonna- ja veemajandusministri määrus pinnavee ökoloogilise seisundi kindlaksmääramise kohta (29. märtsi 2010. aasta *Bundesgesetzblatt* 2010, II osa, nr 99).

23 — Riiklik veekogude majandamiskava 2009 – NGP 2009 (kättesaadav internetiaadressil http://www.bmlfuw.gv.at/dms/lmat/wasser/wasser-oesterreich/plan_gewaesser_ngp/nationaler_gewaesserbewirtschaftungsplan-nlp/ngp/NGP_Textdokument_30_03_2010.pdf, lk 100).

24 — Hagi lisa A-10, lk 144.

25 — Hagi lisa A-14, lk 7.

26 — Analektid 15 ja 29, *mutatis mutandis*: viga tegema ja mitte midagi muutma, *see* on viga.

57. Kui aga komisjoni väidetud seisundi halvenemist ei saa tuvastada, siis ei vaja see ka põhjendamist. Seega ei saa ka komisjoni kriitika selle põhjenduse suhtes olla tõhus.

58. Järelikult tuleb hagi jätta rahuldamata.

V. **Kohtukulud**

59. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, siis tuleb kõik kohtukulud temalt välja mõista.

VI. **Ettepanek**

60. Eeltoodust tulenevalt teen Euroopa Kohtule ettepaneku teha järgmine otsus:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.